

[Aksel Larsen.]

klar over ændringsforslagene, og de kan i princippet se rigtig gode ud, men jeg er som hr. Niels Helveg Petersen af den mening, at det slet ikke er sikkert, at den 3 t grænse, man fastsætter, er rigtigt fastsat. Hr. Niels Helveg Petersen sagde, at man var nødt til at have en grænse dér, det var nødvendigt af hensyn til papegøjepladeordningens afskaffelse. Det har jeg meget svært ved at se. Hidtil var det sådan, at varevogne ikke skulle betale omsætningsafgift. Fremtidig skal de belastes med halv afgift, og det skal de, uanset om man har en papegøjepladeordning, eller man ikke har en papegøjepladeordning. Jeg er altså ikke sikker på, at grænsen på 3 t er rigtig, men regeringen har jo nu haft tid til at overveje det; det havde den ikke, før den fremsatte lovforslaget. Det kan vi også se på ændringsforslagene; de er først kommet, da man er begyndt at tænke over det; så det må regeringen naturligvis om.

Hvad angår vogne på gule plader i øvrigt, så er det jo da godt, at regeringen under lovforslagets behandling opdagede, at man ikke havde nogen saglig grund til at forringe de rettigheder, de nuværende vogne på gule plader har, og der er stillet ændringsforslag i den retning, men jeg kan jo sige som den socialdemokratiske ordfører, at disse ændringsforslag må vi nu lade regeringen have ansvaret for. Dels er vi ikke sikre på, at de er rigtige i alle detaljer, og dels er det regeringens lov og regeringens ændringsforslag; den må tage ansvaret, og vi agter ikke at blande os i afstemningen om dem. Derimod er det klart, at vi agter at blande os i afstemningen over lovforslagene ved tredje behandling; dér agter vi at stemme imod.

Det, jeg sammenfattende kan sige om disse afgiftslove, er, at modsat den ønskede revision og delvise afvikling af punktbeskatningen strammer man og forøger man punktbeskatningen, og derved forøger man erhvervslivets omkostninger, omend ikke så meget som ved den renteforhøjelse, der

er en følge dels af diskontoforhøjelsen, dels af forskellige af Nationalbankens øvrige foranstaltninger.

Der har jo forresten været en voldsom diskussion i regeringspressen om årsagen til, at man nu vil gå den vej, at man forøger beskatningen på denne måde, og hr. Henry Christensen, som jeg var meget glad for at se i salen, for jeg har jo ikke set ham ret meget i udvalget, var inde på spørgsmålet. Jeg synes, at enten hr. Henry Christensen eller ministeren bør komme mere ind på det, for det var dog rart at få lidt mere at vide om disse uhyre tekniske forhold, der har bevirket, at man måtte vælge punktbeskatningens vej. Jeg står her med en artikel fra Fyns Tidende. Den er fra den 21. maj, og jeg skal tillade mig at citere ganske kort, hvad der står i den artikel. Der står:

„Den aktuelle forklaring på, at momsens ikke kan bruges i den aktuelle situation, er hensynet til ikke at forsinke kilde-skatte. Denne henvisning synes alt andet end holdbar. Den fungerende finansminister har mandag og tirsdag haft travlt som en mus før barsel for at fremskaffe embedsmandserklæringer om, at det teknisk er umuligt at bruge momsens i den aktuelle situation. Det er jo temmelig uhørt, at embedsmænd i finansministeriet efter et møde med deres minister udsender en officiel erklæring om deres opfattelse, som ministeren støtter sig til. Andre embedsmænd inden for tolddepartementet og kommunernes EDB-central har til dagspressen ytret sig i modgående retning.“

Ja, vi ved jo fra tidligere diskussioner, at når hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) skriver noget i Fyns Tidende, så er det rigtigt, så jeg synes, at dette trænger til en kommentar fra regeringens og fra regeringspartiernes officielle ordføreres side.

Vi må altså konstatere, at regeringen som sædvanlig på trods af alle sine løfter og sine krav som opposition under valgkampen — løfter og krav om, at pengene ligger bedst i